

בשכיל כבוד השכינה שנאמר בה
(בראשית מט) משם רעה אכן ישראל,
כדי להחזיר לה סגולתא לשרות
עליך, וכדי שישרה עליו עלת על
כל העליונים.

אמר אותו הזקן: המנוחה
הקדושה, יו"ד ה"י וא"ו ה"י הם
עשר אותיות, וקשבונו ששים
ושלש, ובו נוטל נקמה מג"ס רוח
שנאמר בו כי גאה גאה. משום
שמכנו באים הערובי הרע,
שנאמר בהם (תהלים ג) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין
גם אחד. ועשר אותיות עם ס"ג
הם ג"ע, וזהו שלח נא ידך. וג"ע
בכל אשר לו. והמנוחה הקדושה,
אחר שקבלתם את האבן הזו,
טלו אותה אליכם, שלא תזוז
מכם, עליה נאמר (תהלים סח) אם
תשכבון בין שפתים. אשרי הוא
מי שמשפכי את האם העליונה
בין שפתותיו, ובשכילה נאמר
(שם) אם תשכבון בין שפתים. אל
תקרי אם אלא אם.

ושתים הן, האם העליונה והאם
התחתונה. השכינה העליונה
והשכינה התחתונה, שעליה
נאמר (דברים כב) שלח תשלח, שני
שלוחים, כנגדם נאמר (רות א)
ותלכנה שתיהן. אשרי הוא מי
שמשפכי אותם בשפתותיו
בתפלה, בתורה, בקריאת שמע,
בתפלת השפיכנו, ששם הקדוש
ברוך הוא שנאמר בו השפיכנו
אבינו לשלום וגו'. ועל השכינה
נאמר ופרש עלינו סכת שלומך.
שני שלומות, אחד כנגד השכינה
העליונה, ואחד כנגד השכינה
התחתונה. אחד הוא בעל הבית,
ובשכילו נאמר השפיכנו אבינו
לשלום, וזה העמוד האמצעי.
והשני הוא אורח. על שניהם

נאמר, בעל הבית בוצע, והאורח מברך.

ומהצד של אורח נקראת השכינה מלון אורחים. זהו שכתוב (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון

ביה (בראשית מט כד) משם רעה אכן ישראל. בגין
לאחזרא לה סגולתא לשריא עלך. ובגין
דישרי עליה עלת על כל עלאין.

אמר ההוא סבא בוצינא קדישא יו"ד ה"י
וא"ו ה"י איהו עשר אתון. וחשבנה
ס"ג. ביה נטיל נוקמא מן ג"ס רוחא דאתמר
ביה (שמות טו א) כי גאה גאה. בגין דמנה קא אתין
ערבוביא בישא. דאתמר בהון (תהלים נג ד) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. ועשר
אתון עם ס"ג הם ג"ע והאי איהו (איוב א יא) שלח
נא ידך. וג"ע בכל אשר לו. ובוצינא קדישא
בתר דקבלתון האי אבן טולו לה לגביכו, דלא
תזוז מנכון. עלה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון
בין שפתים. זכאה איהו מאן דשכיב אימא
עלאה בין שפון דילה ובגינה אתמר (שם) אם
תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא אם.
ותרין אנון אם עלאה אם תתאה שכינתא עלאה
שכינתא תתאה. דעלה אתמר (דברים כב ז)

שלח תשלח, תרין שלוחין. לקבליהו אתמר
(רות א ט) ותלכנה שתיהן. זכאה איהו מאן דשכיב
לון בשפון דילה, בצלותא, באורייתא, בקריאת
שמע. בצלותא בהשפיכנו, דתמן קודשא בריך
הוא דאתמר ביה השפיכנו אבינו לשלום וגו',
ועל שכינתא אתמר ופרש עלינו סכת שלומך,
תרין שלומי חד לקבל שכינתא עלאה, וחד
לקבל שכינתא תתאה. חד איהו בעל הבית,
ובגינה אתמר השפיכנו אבינו לשלום ודא
עמודא דאמצעייתא. ותנינא איהו אורח. על
תרויהו אתמר בעל הבית בוצע ואורח מברך.
ומסטרך דאורח אתקריאת שכינתא מלון
אורחים. הדא הוא דכתיב (ירמיה ט א)

(ירמיה ט א)